

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119311084
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119311084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore medzi žalobcom: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeným spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, a žalovanou: B. Q., predtým P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. O., t. č. bytom T. O., J. V. XXXX/X, o zaplatenie 1.901,21 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8Csp/32/2020-287 zo dňa 4. februára 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e v časti (výroku I.) o zaplatenie sumy 1.579,34 eur spolu s úrokom z omeškania od 9.9.2020 a vo výroku (II.) o trovách prvoinštančného konania a vec mu v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e vo zvyšnej časti (výroku I.).

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť (mu) sumu 1.901,21 eur spolu s 8% úrokom z omeškania ročne z uvedenej istiny od 18.12.2018 do zaplatenia.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 12.2.1997 bola uzavretá medzi X. X., a.s. a klientom C. P. zmluva o sporozírovom účte, ktorou sa sporiteľňa zaviazala zriadiť klientovi sporozírový účet vedený formou bežného účtu na ukladanie peňažných prostriedkov a realizáciu bezhotovostného platobného styku. Dňa 23.9.2002 bola medzi X., a.s. a dlžníkom 1/ C. P. a dlžníkom 2/ žalovanou B. P., t.č. Q., uzavretá zmluva o kontokorentnom úvere. K tejto zmluve bol dňa 14.01.2005 uzavretý dodatok č. 1, ktorým došlo k zmene úverového rámca, ktorého výška sa zmenila na sumu 39000,- SK a tiež k zmene úverovej sadzby, ktorá sa zmenila na výšku 10,85 % p.a., typ premenlivá. Dňa 6.12.2006 bola uzavretá Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby medzi X., a.s. a žalovanou, ako majiteľom účtu 1 a C. P., ako majiteľom účtu 2. Predmet zmluvy bol vymedzený ako 1. Poskytnutie Bankových produktov v kombinácii Balíka EXTRA, 2. Poskytnutie elektronických služieb k účtu pre majiteľa účtu 2, 4. Poskytnutie Povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006, nahradenie zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu.

3. Ako vyplýva z vyjadrenia žalobcu, svoj nárok odvíja od predmetnej Zmluvy o poskytnutí balíkov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 6.12.2006, ktorou malo dôjsť k nahradeniu zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru k účtu XXXXXXXXXX/XXXX. Žalobca predložil k zmluve o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 06.12.2006 doklad označený ako Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 11.02.2009, adresovaný C. P., v ktorom

uviedol, že C. P. splnil podmienky pre poskytnutie povoleného prečerpania a preto X., a.s. poskytuje možnosť od 11.02.2009 prečerpávať sporožirový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX až do výšky 1 300 eur, pričom pohľadávka X. z povoleného prečerpania sa úročí úrokovou sadzbou, ktorej aktuálna výška ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia je 16,90 % p. a., typ premenlivá. Povolené prečerpanie je poskytnuté do 19.10.2036. Prevzatie tohto oznámenia je podpísané žalovanou. Ako ďalej vyplýva z prehľadu transakcií na predmetnom účte, dňa 6.12.2006, teda uzavretím predmetnej zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb, došlo k preradeniu pôvodného účtu pod iný produkt. Následne dochádzalo k transakciám na účte, pričom vychádzajúc z písomného vyjadrenia právneho zástupcu doručeného súdu dňa 15.10.2020, ktoré žalovaná nenamietala, debetný zostatok na účte k 1.4.2006 predstavoval sumu vo výške 1.093,82 eur, výška ďalších debetných operácií na účte v platobnej histórii predstavujúcich súčet položiek pod označením výber kartou, platba kartou, odchádzajúce platby z účtu, je vo výške 84.595,39 eur. Súčet uvedených debetných operácií a debetného zostatku k 10.4.2006 je spolu 85.689,41 eur. Do týchto debetných operácií nie sú zahrnuté žalovaným vyčíslené poplatky, debetné úroky, zmluvné úroky z omeškania. Výška všetkých kreditných operácií na účte zahŕňajúcich bezhotovostný vklad, bezhotovostný vklad z iného účtu, bezhotovostný vklad emisný, kreditnú transakciu, úhrady, vklad v hotovosti predstavuje sumu 86.854,05 eur. Do týchto kreditných operácií nie sú zahrnuté žalobcom vyčíslený kreditný úrok 0,02 eur a storno poplatku vo výške 9,32 eur. Rozdiel kreditných operácií a debetných operácií bez zohľadnenia poplatkov, úrokov, tak činí sumu plus 1.164,64 eur. Žalovaná, ktorej bolo vyjadrenie zástupcu žalobcu doručené 26.10.2020, výšku kreditných a debetných operácií (bez poplatkov, úrokov) nerozporovala.

4. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že zo zmluvy nevyplýva dohoda jej účastníkov o povolení prečerpania prostriedkov, ani právo majiteľa účtu na zriadenie povoleného prečerpania a toto je poskytnuté z vôle banky jednostranným konaním. Svojím charakterom ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože poskytnutím povoleného prečerpania banka vlastne poskytuje úver spotrebiteľovi, ktorý sa zaväzuje splácať za určitých podmienok stanovených bankou. Podľa zmluvy, banka poskytne klientovi povolené prečerpanie až po splnení kritérií stanovených bankou. Takéto dojednanie povoleného prečerpania prostriedkov a tým poskytnutie úveru v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka je neplatným dojednaním s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je neurčité. Nejestvuje určitá a zrozumiteľná dohoda v zmysle písomného návrhu banky a jeho písomného prijatia žalovanou, obsahujúca podstatné náležitosti zmluvy o úvere. V Zmluve o povolenom prečerpaní z účtu, ktorá je svojou podstatou úverová zmluva, nie sú vzájomne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere, t.j. výška úveru, výška zmluvného úroku. V prípade úveru formou povoleného prečerpania na bežnom účte iným spôsobom ako na kreditné karty musí byť spotrebiteľ v zmysle § 3 ods. 6 ZoSÚ najneskôr v čase uzavretia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite (ak je stanovený), ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby keď bola zmluva uzavretá, o podmienkach za ktorých môže byť zmluva zmenená a dopĺňaná, o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Žalobca splnenie tejto písomnej informačnej povinnosti nepreukázal. Zo žalobcom predloženého dokladu zo dňa 11.2.2009 vyplýva poskytnutie povoleného prečerpania zo sporožirového účtu dňa 11.9.2009. Až v tomto oznámení X. uviedla podmienky povoleného prečerpania a to údaje o výške limitu prečerpania 1.300 eur a aktuálnu výšku úrokovej sadzby pre pohľadávku z povoleného prečerpania v rozsahu 16,90 % p. a. (bez informácie o spôsobe zániku alebo ukončenia Zmluvy). Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby vrátane poskytnutia povoleného prečerpania však bola uzavretá so žalovanou 6.12.2006 a žalobca nepreukázal, že najneskôr v čase uzavretia zmluvy splnil povinnosť vyplývajúcu zo znenia § 3 ods. 6 ZoSÚ.

5. Pokiaľ žalobca v Zmluve o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby uviedol, že jej súčasťou sú viaceré dokumenty tam uvedené, tak v zmluve boli pripojené len niektoré z nich a to Všeobecné obchodné podmienky, Osobitné obchodné podmienky X. X., a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby a Sadzobník poplatkov a náhrad X. X., a.s.. Pokiaľ ide o Všeobecné obchodné podmienky a Osobitné obchodné podmienky pripojené k zmluve, tak tieto neupravujú poskytnutie a podmienky povoleného prečerpania. Osobitné obchodné podmienky X. X., a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby len v časti B v bode 4.1.20 upravujú odkaz na ďalší doklad banky, ktorého prevzatie nie je v Zmluve potvrdené a to Obchodné podmienky banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006. Ak majú byť určité dokumenty súčasťou Zmluvy, tak musí byť v Zmluve jednoznačne uvedené, že sú jej súčasťou a v akom rozsahu. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že dokumenty, ktoré sú v Zmluve uvedené ako jej súčasť upravujú množstvo rôznych produktov banky, obsahujú krížové odkazy

na ďalšie dokumenty, čoho výsledkom je neprehľadnosť, nejasnosť toho, aká úprava v dokumentoch sa vzťahuje na konkrétny zmluvný vzťah strán účastníkov.

6. Okresný súd preto uzavrel, že nedošlo k riadnej inkorporácii dokladov vypracovaných bankou uvedených v časti II v bode 2 predmetnej zmluvy zo dňa 6.12.2006, do uzavretia zmluvy ako jej súčasť. Žalobca ďalej nepreukázal, že došlo k platnému uzavretiu určitej a zrozumiteľnej dohody upravujúcej povolené prečerpanie z účtu, obsahujúcej podstatné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uzavretá Zmluva je nejasná, nezrozumiteľná, poskytnutie povoleného prečerpania je podmienené rozhodnutím banky za splnenia jej podmienok a preto je táto Zmluva, s poukazom na § 37 ods. 1 OZ, ale i na § 39 OZ, neplatná. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada aj bez aktivity žalovanej strany, nakoľko právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu a zánik práv a povinností. Absolútna neplatnosť úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lege). Pretože súd vyhodnotil plnenie právneho predchodcu žalobcu na základe predmetnej Zmluvy uzavretej 6.12.2006 ako plnenie z neplatného právneho úkonu, nemôže si veriteľ v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním uplatňovať zmluvné úroky, či poplatky a iné sankcie. Veriteľovi tak vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 457 OZ. V konaní bolo preukázané (zo žalobcom predloženého prehľadu transakcií na účte, ako aj z vyjadrenia žalobcu), že žalovaná vykonala debetné operácie na účte v celkovej výške 85.689,05 eur (vrátane debetného zostatku na účte k 1.4.2006) a kreditné operácie v celkovej výške 86.854,05 eur, t.j. viac uhradila ako čerpala. Na strane žalovanej tak nevzniklo bezdôvodné obohatenie a z toho dôvodu súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

7. O trovách konania súd rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zmeny v podobe vyhovievania, alternatívne zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. rozhodnutie rozsudkom pre uznanie podľa § 282 CSP.

9. Primárne namietal, že o nároku uplatnenom podanou žalobou rozhodol Okresný súd Banská Bystrica vydaním platobného rozkazu tak, že podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, pričom spochybňoval len doručenie listín a v niektorých prípadoch aj ich obsah, zároveň však uviedol, že za podmienky, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uznáva, že má voči žalobcovi dlh a sám navrhoval, aby ho súd zaviazal k zaplateniu dlžnej sumy v pravidelných mesačných splátkach. Platnosť samotnej zmluvy, z ktorej žalobca uplatňuje v tomto konaní svoje právo, tak nebola medzi stranami sporu sporná. K podanému odporu sa žalobca vyjadril, pričom reagoval na všetky prostriedky procesnej obrany, ktorú v konaní využil žalovaný.

10. S ohľadom na vyjadrený právny názor súdu o dôvodnosti podanej žaloby, ktorý názor bol prejavovaný vydaním platobného rozkazu, ktorým súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu sa žalobca nemal ako dozvedieť o tom, že súd vníma platnosť zmluvy ako medzi stranami sporu spornú skutočnosť (nakoľko ani jedna zo strán sporu toto netvrdila) a aj z dôvodu takejto domnienky o nespornosti uplatneného nároku, ktorá bola podporená aj uznávacím prejavom žalovaného súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti a navrhol rozhodnúť o podanej žalobe rozsudkom pre uznanie - pričom však zdôraznil, že s rozhodnutím veci bez svojej účasti, resp. účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní súhlasí len v takom prípade, ak súd považuje žalobcom tvrdené skutočnosti (teda vrátane tvrdených skutočností o platnosti uzavretej zmluvy) za nesporné. Napriek tomu, že súd považoval za spornú platnosť zmluvy však nariadené pojednávanie neodročil na iný termín, na ktorom by v zmysle ust. § 171 CSP prezentoval takéto svoje predbežné právne posúdenie veci a dal tak žalobcovi možnosť procesne reagovať a uskutočniť ďalšie prostriedky procesného útoku.

11. Okrem toho podľa odvolateľa súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko na uvedenú právnu vec aplikoval právnu úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorú na súdnu vec aplikovať nemožno vzhľadom na dikciu § 1 ods. 3 ZoSÚ. Podstatou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte je, že veriteľ realizuje príkazy dlžníka na prevod a výbery finančných prostriedkov z účtu špecifikovaného v zmluve (na základe rovnako uzavretej zmluvy o bežnom účte) a to aj v prípade, ak nebude existovať pohľadávka dlžníka z účtu v dôsledku pripísania platieb v prospech účtu dlžníka alebo vkladom v hotovosti na daný účet, a to až do výšky úverového rámca. Nakoľko v čase uzavretia zmluvy nie je zrejmé, aké výbery a prevody bude dlžník vykonávať, nie je možné ani určiť napr. výšku mesačnej splátky, resp. nie je možné určiť ani iné náležitosti tohto úveru, ktoré zákon vyžaduje pri iných druhoch spotrebiteľských úverov. Práve s ohľadom na danú skutočnosť zákonodarca predmetný úver vylúčil spod úpravy zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tzn. nemožno naň aplikovať ustanovenia

daného zákona a teda ani § 4 predmetného zákona. Žalobca zastáva názor, že postupca splnil všetky povinnosti, ktoré mu ust. § 3 ods. 6 ZoSÚ ukladá, o čom svedčí skutočnosť, že žalovaný sa v zmysle čl. II bod 2. zmluvy oboznámil aj s o. i. Obchodnými podmienkami X. X., a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom vydané postupcom s účinnosťou od 1.2.2006. Žalovaný s nimi súhlasil, zaviazal sa ich dodržiavať a na znak súhlasu zmluvu vlastnoručne podpísal. Žalovaný bol teda ku dňu podpisu zmluvy oboznámený so všetkými podmienkami pre platné poskytnutie povoleného prečerpania finančných prostriedkov z účtu.

12. Osobitne odvolateľ zdôraznil, že žalovaný v podaní zo dňa 18.9.2020 svoj dlh uznal a nepoprel výšku pohľadávku postupcu vo výške 3.158,68 eur ku dňu 16.10.2017. Žalovaný zároveň sám navrhol, aby ho súd zaviazal na zaplatenie dlhovanej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania vo forme mesačných splátok vo výške 50 eur, s čím žalobca vyjadril svoj súhlas. Dňa 1.2.2021 žalobca zaslal na okresný súd podanie „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní“, v ktorom uviedol, že len v prípade, ak súd nepožaduje v konaní vykonať ďalšie dôkazy a žalobcom tvrdené skutočnosti považuje za nesporné, v záujme efektívneho riešenia vecí súhlasí s rozhodnutím vo veci samej bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní. Zároveň žalobca predmetnom podaní navrhol súdu rozhodnúť podľa ust. § 282 CSP rozsudkom pre uznanie nároku. Následne však okresný súd vydal dňa 4.2.2021 rozsudok, ktorým žalobcu v celom rozsahu zamietol, a to aj napriek tomu, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku v zmysle ust. § 282 CSP. Uvedený procesný postup súdu považuje žalobca za nesprávny. Žalobca v tejto súvislosti zdôraznil, že okresný súd sa v svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal návrhom žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie nároku, v dôsledku čoho nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie okresného súdu podľa názoru žalobcu vykazuje zjavné znaky arbitrárnosti. Rozsudok pre uznanie je v zmysle konštantnej judikatúry a príslušných ustanovení CSP procesný rozsudok. Neopiera sa o zistený skutkový stav, ale o uznávací prejav žalovaného. Toto jeho uznanie plne stačí na to, aby súd nárok priznal. Povinnosť súdu takto rozhodnúť bez akýchkoľvek pochyb vyplýva z dikcie ust. § 282 CSP - a to z direktívneho „rozhodne“, t.j. nie „môže rozhodnúť“.

13. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

14. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu v časti o zaplatenie sumy 1.579,34 eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách prvoinštančného konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP a vo zvyšnej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

15. Mylná a účelová je odvolacia námietka, prostredníctvom ktorej žalobca podsúva (nesprávny) záver, že akceptovanie žalovaného nároku vydaním platobného rozkazu v ďalšom/neskoršom štádiu súdneho konania spôsobuje záväznosť/viazanosť súdu takýmto „vyhovením“ a to i napriek vyjadreniu protistrany. Odhliadnuc od absencie právneho základu takejto (vo svojich dôsledkoch absurdnej) konzekvencie v procesnom kódexe (CSP), samotná skutočnosť, že žalovaná v rámci vyjadrenia (žalobcovi doručeného) k žalobe (č.l. 102 a nasl. spisu) poprela výšku uplatneného nároku a prezentovala voči nemu viacero výhrad (výška, odstúpenie od zmluvy, postúpenie pohľadávky, nedoručenie listín, príslušenstvo...) a súd následne vo veci nariadil pojednávanie, bez ďalšieho vylučuje akúkoľvek legitímnosť očakávania žalobcu, že by súd musel v konečnom dôsledku žalobe opäť (len) vyhovieť a to iba z toho dôvodu, že predtým (v štádiu pred vyjadrením sa protistrany) vydal vo veci platobný rozkaz. Zároveň z opísaných dôvodov (podanie vyjadrenia s vecnými námietkami a nariadenie pojednávania) pochopiteľne stráca (zamietavé) rozhodnutie okresného súdu atribút prevapivosti, ako to opäť tendenčne naznačuje odvolateľ.

16. Na konštatovanom závere nič nemení „podmienečný“ súhlas žalobcu s nariadením pojednávania viazaný na okolnosť/podmienku, že/či súd žalobe vyhovie. V štádiu pred pojednávaním (bez skutkových zistení a dôkazov na ňom získaných/vykonaných) konajúci súd (logicky) nemôže jednoznačným spôsobom predvídať výsledok sporu. O možnosť byť oboznámený s predbežným posúdením veci súdom sa teda dobrovoľne svojim postupom pripravil sám žalobca.

17. Taktiež neobstojí odvolacie tvrdenie smerujúce k právnenému posúdeniu veci. Podstata určujúceho právneho záveru prezentovaného okresným súdom totiž spočíva v konštatovaní neurčitosti zmluvného dojednania a tým vyvolanej neplatnosti podľa príslušných/citovaných ustanovení (§ 37 ods. 1, § 39) Občianskeho zákonníka, zatiaľ čo odvolateľ vytýka súdu neaplikovateľnosť zákona č. 258/2011 Z.z. na posudzovaný zmluvný vzťah. Z pohľadu principiálnej viazanosti odvolacieho súdu dôvodmi vymedzenými odvolateľom (§ 380 CSP) je teda evidentné, že predmetný odvolací dôvod nekorešponduje záverom vysloveným v napadnutom rozsudku, z ktorého dôvodu ich nie je spôsobilý relevantne/kvalifikovane spochybníť. Možno dodať, že pokiaľ žalobca v odvolaní argumentuje, že splnil všetky povinnosti, ktoré mu z ust. § 3 ods. 6 ZoSÚ vyplývajú (hoci na inom mieste sám popiera možnosť aplikácie uvedeného predpisu), splnenie tejto informačnej povinnosti (už) nemá vplyv na záver o neplatnosti zmluvy z dôvodu absencie jej esenciálnych obsahových náležitostí.

18. V danom štádiu konania sa však opodstatnenou javí námietka odvolateľa o povinnosti súdu prvej inštancie zaoberať sa návrhom na vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Predmetný procesný návrh žalobca v konaní skutočne vzniesol (vyjadrenie na č.l. 280 spisu) a to na základe uznávacieho prejavu žalovanej vykonaného v priebehu konania (č.l. 105 spisu) vo vzťahu k súdu. V danej spojitosti potom znenie relevantnej právnej úpravy (§ 282 CSP) skutočne nasvedčuje povinnosti (nie možnosti) súdu za takýchto procesných okolností rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, resp. (minimálne) povinnosti súdu zaoberať/vysporiadať sa s takýmto procesným návrhom (na vydanie rozsudku pre uznanie) z pohľadu vyhodnotenia uznávacieho prejavu (predovšetkým jeho platnosti/určitosti ako právneho úkonu), v konkrétnostiach súdenej veci s ohľadom na znenie uznávacieho prejavu, resp. celého podania žalovanej na č. l. 102 až 106 spisu, obsahujúceho rôzne protichodné, podmienené tvrdenia/úvahy, v prípade potreby aj za súčinnosti (vypočutia) žalovanej strany.

19. Konštatované úvahy viedli odvolací súd k zrušeniu rozsudku v časti, ktorej sa (nevyhodnotený) uznávací prejav dotýka a potvrdeniu rozsudku vo zvyšnej časti z dôvodu jeho vecnej správnosti (viď body 15 až 17 tohto odôvodnenia) v tomto rozsahu. V ďalšom postupe sa teda súd prvej inštancie procesne vysporiada s predstretým uznávacím prejavom a v nadväznosti na svoj záver posúdi dôvodnosť návrhu na vydanie rozsudku pre uznanie nároku.

20. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.